

ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ
Στό Νίκο Μαρκομιχελάκη

Θάλασσα τοῦ χειμῶνα ἀφημένη ἀπό τούς ἀνθρώπους!

Ἐδῶ ἄς καθήσουμε μιά στιγμή στήν ἡσυχία
βαφτισμένοι γιά πάντα στό χρόνο

Ὅπως καθήσαμε παιδιά στή σχολική ἐορτή

Ὅπως κάθισαν οἱ καλεσμένοι στήν αὐλή
στούς ἀραβῶνες τῆς γαλιᾶς μας
Κυριακή Ἰουλίου τοῦ 1930

Ὅπως κάθισαν οἱ δύο ξένοι στό σταθμό τῆς Κορίνθου
κι ἀγαπήθηκαν ὕστερα πίσω ἀπό ἄδεια κιβώτια μπίρας
καί τόν ἐγκαταλειμένο φωνόγραφο τόσο ἀνεπαίσθητα
μισή ὥρα πρὶν ἔλθουν τὰ τρένα
κι ὕστερα πιά χάθηκαν γιά πάντα.
Θάλασσα τοῦ χειμῶνα ἀφημένη ἀπ' τούς ἀνθρώπους.
Ἐμεῖς πού ποθήσαμε τόσο πολύ τή γαλήνη

Οἱ ζεστοί νεσκαφέδες τῆς ἐνδεκάτης πρωινῆς τῆς Κυριακῆς
μέ τή θαλπωρή μιᾶς ἀγάπης ταπεινῆς ὕστερα ἀπό γλέντι ξενύχτι τό Σάββατο—

γυρνᾶμε τώρα στίς λεωφόρους κι ἡ νύχτα δίχως κρεβάτι
καί μέ τὰ μάτια μας κόκκινα ἀπ' τήν ἀγρύπνια.

Μ. Γεωργ

